

[Justitsministeren]

af asylsøgere som noget stort problem. Alene for så vidt angår butikstyperier synes der at være tale om uforholdsvist mange sager, der involverer asylsøgere. Det mener jeg er uacceptabelt og beklageligt, og det er også her, vi sætter ind. Det afgørende er, at myndighederne gør alt, hvad de kan, og det vil navnlig sige: Alt, hvad de kan, for at fremskynde sagsbehandlingen i de sager, hvor asylsøgere har begået kriminalitet. Sådanne initiativer er allerede taget bl.a. i Direktoratet for Udlændinges sagsbehandling.

Jeg er bekendt med, at Fremskridtspartiet har anmeldt en forespørgsel, som netop går ud på, hvilke ændringer af udlændingeloven regeringen agter at foreslå på baggrund af stigningen i antallet af indrejste spontanasylsøgere, og derfor mener jeg også, at en mere detaljeret redegørelse og debat fra min side hører hjemme i forbindelse med Folketingets behandling af den forespørgsel, der kommer her på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Justitsministeren havde travlt med at klandre Fremskridtspartiet for det ordvalg, vi har brugt i bemærkningerne. Justitsministeren mente, at det var uværdigt, at vi har brugt begreber som lykkejægere, bander af kriminelle og velfærdsflygtninge, hvorefter justitsministeren to minutter senere bekræfter, at det jo netop er det, der er tale om. Justitsministeren bekræfter, at der udgår kriminalitet fra asylcentre, justitsministeren bekræfter, at der er tale om omfattende butikstyperier.

Jamen hvad er det andet end bander af kriminelle? Det har været fuldstændig kortlagt. Der er ikke tale om jugoslaver; der er fortrinsvis tale om russere, som helt systematisk udnytter den danske lovgivning til at søge ophold i Danmark. Man har offentligt erklæret, at man tager da til Danmark. Det kan godt være, at man ikke får opholdstilladelse, man ved godt, at man ikke får opholdstilladelse, men den tid, man er i Danmark, er jo gået godt. Der er god mad i Danmark, der er behagelige forhold. Det er ikke andet end lykkejægere, som er ude på at komme steder hen, hvor der er behageligt, og hvor der er godt at være.

Det, vi klandrer justitsministeren og Folketingets flertal for, er, at det er justitsministeren

og Folketingets flertal, der bærer det meget, meget betydelige ansvar, det tunge ansvar for, at konsekvensen af, at man tillader lykkejægerne, de kriminelle, at blive her i landet, og ikke øjeblikkelig udviser dem, er, at så generaliserer man, og så kommer det til at hvile på hele befolkningen. Hvis man var ærlig, og hvis man sørgede for at afvise alle de uønskede lykkejægere og kriminelle, så kunne vi tage en saglig og reel debat om de rigtige flygtninge, som selvfølgelig skal behandles ordentligt.

Så er det, justitsministeren siger: Jamen vi har en lovgivning, den har nogle økonomiske konsekvenser, og det må Fremskridtspartiet også kunne forstå. Justitsministeren ved, at Fremskridtspartiet siden 1983 har tigget og bedt om at få de faktiske oplysninger, og man nægter konsekvent at give os dem.

Justitsministeren (Engel):

Jeg har aldeles ikke bekræftet Fremskridtspartiets oplysninger. Det, jeg gav udtryk for, var, at der desværre i et vist omfang foregår kriminelle handlinger blandt asylansøgere, og at det, som det er fremgået af den høring, vi har lavet med politimestrene, primært har været en række tyverier fra forretninger og andre steder. Men det er noget ganske andet, end når man som Fremskridtspartiet i bemærkningerne til sit forslag skriver det, som jeg citerede, nemlig at ansøgerne er lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bander.

Det, jeg bebrejder Fremskridtspartiet, er ikke, at man rejser en diskussion om kriminelle asylansøgere: Hvad stiller vi op på det område, uden at vi skal overdimensionere problemet? Det, jeg bebrejder Fremskridtspartiet, er, at der ikke i bemærkningerne overhovedet levnes plads til de krigens ofre, der kommer her til vores land, som kommer fra områder, hvor bomberne regner ned, som har været udsat for tortur og mishandling. Dem er der ikke plads til i Fremskridtspartiets forslag, og det er efter min opfattelse udtryk for en holdning, som jeg ikke kan acceptere. Det var det, jeg pegede på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Når nu justitsministeren selv kommer ind på kriminaliteten blandt udlændinge, vil jeg godt spørge justitsministeren – og jeg ved, at ministeren er bekendt med, at jeg i årevis har stillet